

การพัฒนาสวนยางโดยวิธีการปลูกแทน

ประเทศต่าง ๆ ในโลกโดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น รัสเซีย และเยอรมันตะวันตก ได้เพิ่มการใช้ยางมากขึ้นทุกปี จนยางที่ผลิตได้จาก ต้นยางไม่พอใช้ ต้องใช้ยางที่มนุษย์คิดค้นขึ้น ซึ่งเรียกว่ายางสังเคราะห์หรือยางเทียม ดัง ได้กล่าวมาแล้ว ยางสังเคราะห์บางชนิดมีคุณภาพใกล้เคียงกับยางธรรมชาติ แต่เนื่องจาก มีราคาสูงกว่ายางธรรมชาติมาก จึงทำให้ความต้องการยางสังเคราะห์มีปริมาณที่น้อยกว่ายาง ธรรมชาติ ในด้านการทำสวนยางก็ได้รับการปรับปรุงให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นในด้านการปลูก การ บำรุงรักษา การกรีด และการทำยางแผ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องยางพันธุ์ดี ได้มีการ ผสมพันธุ์และคัดเลือกหาพันธุ์ยางที่ให้น้ำยางที่ให้น้ำยางมากเป็นการใหญ่ จนกระทั่งได้ยางพันธุ์ ดีเกิดขึ้นใหม่หลายพันธุ์ที่ให้น้ำยางมากกว่ายางพันธุ์ธรรมดาหรือพันธุ์พื้นเมือง ๓-๔ เท่า หลาย ประเทศเช่น อินโดนีเซีย และมาเลเซีย ได้ปรับปรุงสวนยางเก่าให้เป็นสวนยางพันธุ์ดีโดย โคนต้นยางเก่าแล้วปลูกแทนขึ้นใหม่ ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้ดำเนินการมาหลายปีแล้ว สวนยาง ที่ปลูกสร้างขึ้นใหม่ก็ใช้แต่ยางพันธุ์ดีเท่านั้น สวนยางเหล่านี้ได้ผลผลิตสูง สามารถลดต้นทุน การผลิตเพื่อขายแข่งขันกับยางสังเคราะห์ได้ รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าอนาคตของการทำ สวนยางยังมีมั่นคง สวนยางเก่าที่ยังไม่ได้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีมีอยู่อีกมากมายในประเทศ ไทย หากไม่ทำการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีจะไม่สามารถแข่งขันกับยางสังเคราะห์ได้ ชาว สวนยางอาจต้องเลิกอาชีพการทำสวนยาง ฉะนั้น วิธีลดต้นทุนการผลิตยางที่ได้ผลดีที่สุด คือ การเพิ่มผลผลิตด้วยการพัฒนาสวนยาง เปลี่ยนพันธุ์ยางโดยโคนต้นยางเก่าพันธุ์เลวทิ้งแล้วปลูก แทนขึ้นใหม่ด้วยยางพันธุ์ดี

๓.๑ ประวัติการปลูกแทน

การปลูกแทน (replanting) คือ การโค่นต้นยางเก่าแล้วปลูกแทนใหม่ด้วยยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นแทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน^๑

งานปลูกแทนในประเทศไทยได้เริ่มดำเนินการมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕๐ ปีแล้ว โดยเป็นการดำเนินการในรูปเอกชน คือ เจ้าของสวนยางที่มองเห็นการณ์ไกลและมีฐานะดีได้เห็นผลดีจากการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีในประเทศมาเลเซีย จึงได้นำเข้ามาปลูกในประเทศไทยบ้าง ทำให้มีการปลูกยางเพิ่มขึ้น ต่อมารัฐบาลได้เห็นความสำคัญของยางพาราในด้านเศรษฐกิจ ซึ่งทำรายได้ให้แก่ประเทศผู้ผลิต ประกอบกับมีเป้าหมายจะส่งเสริมให้เป็นสินค้าออกที่สำคัญของประเทศยิ่ง ๆ ขึ้นไป จึงทำการส่งเสริมให้มีการปลูกแทนกันตามภาคต่าง ๆ ที่มีดินฟ้าอากาศเหมาะสมแก่พืชนั้น ๆ เช่น ส่งเสริมให้มีการปลูกยางและมะพร้าวในภาคใต้ เป็นต้น

เมื่อกลางปี พ.ศ. ๒๔๘๐ กองการยาง กรมกสิกรรมได้เริ่มดำเนินการควบคุมการปลูกแทนให้เป็นไปตามสัญญาความตกลงควบคุมจำกัดยางระหว่างประเทศ แต่ตามพระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง พ.ศ. ๒๔๗๗ และ พ.ศ. ๒๔๗๙ ที่ใช้อยู่ขณะนั้น เรียกว่า "การปลูกซ่อม" รัฐบาลจึงได้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้และมีกฎหมายขึ้นใหม่เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๔๘๑" โดยเปลี่ยนคำ "การปลูกซ่อม" เป็น "การปลูกแทน" พระราชบัญญัตินี้ยังคงใช้อยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ ตามสัญญาความตกลงควบคุมยางระหว่างประเทศ ต้องการควบคุมการผลิตยางและการส่งยางออกให้อยู่ในโควตาที่วางไว้ ในขณะที่เดียวกันก็มีการควบคุมไม่ให้ปลูกใหม่ และไม่ให้ปลูกแทนเกินกว่าที่กำหนดไว้ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๔ กองการยางได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์เจ้าของสวนยางให้ปลูกแทนต้นยางเก่า โดยมีหลักการให้เก็บเงินสงเคราะห์ (cess) จากผู้ส่งยางออกนอกประเทศ แล้วนำเงินที่เก็บได้นี้มาใช้จ่าย

^๑พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) ๒๔๑๘.

ในการปลูกยางพันธุ์ดีแทนต้นยางพันธุ์พื้นเมืองที่มีอายุมากหรือทรุดโทรมให้น้ำอย่างน้อย แต่
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกระงับในขณะนั้น ด้วยเหตุผลบางประการ อย่างไรก็ตาม ได้
 มีการดำเนินการต่อมาจนประสบความสำเร็จในปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ร่างพระราชบัญญัติกอง
 ทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้รับการพิจารณาและได้รับความเห็นชอบ และประกาศใช้เป็น
 กฎหมายเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์
 การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓" จากผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ได้มีการ
 แต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง และเริ่มดำเนินการให้การสงเคราะห์แก่
 เจ้าของสวนยางตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
 ฉบับแรกให้สมบูรณ์และเหมาะสมยิ่งขึ้น และประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
 (ฉบับที่ ๒) เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕ ในปัจจุบันได้มีการขยายขอบเขตของ
 คำนิยาม "การปลูกแทน" ให้กว้างขวางออกไปโดยมีการให้การส่งเสริมและสงเคราะห์แก่ไม่
 ยึดต้นบางชนิดที่เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน เป็นต้น ดังนั้น
 ประกาศที่ใช้อยู่ในขณะนี้จึงเป็นพระราชบัญญัติฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) ประกาศใช้เมื่อ
 วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๔

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสาระสำคัญดังนี้ คือ ให้จัดตั้ง
 กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการปลูกแทนสวนยางที่ให้ผลน้อยหรือ
 ต้นยางเสียหายที่มีอายุเกินกว่า ๒๕ ปี เงินสงเคราะห์นี้เก็บได้จากบุคคลผู้ส่งยางออกนอก
 ราชอาณาจักร โดยถือตามอัตราราคายางแผ่นรมควันเป็นมาตรฐานที่กำหนดเป็นคราว ๆ
 ในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจัดสรรเงิน
 สงเคราะห์ที่เก็บได้นี้แยกออกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. ๕% ของเงินที่เก็บได้ให้นำไปใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลอง
 เกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยาง
๒. ๕% ของเงินที่เก็บได้ให้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์
 การทำสวนยาง
๓. จำนวนเงินที่เหลือ ๙๐% ให้เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของ
 สวนยางและจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

ผู้ที่ได้รับการสงเคราะห์จะได้เปล่าไม่ต้องใช้คืน แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง

เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ โดยถืออัตราของราคาขายแผ่นรมควัน เป็นมาตรฐานที่กำหนดเป็นคราว ๆ ไปนั้น ไม่เป็นการเพียงพอแก่รายจ่ายตามโครงการเร่งรัดการปลูกแทน (ดังจะกล่าวถึงโดยละเอียดต่อไป) ซึ่งในโครงการนี้รัฐบาลจำเป็นต้องตั้งงบประมาณเพิ่มเติมให้เป็นปี ๆ ไปด้วย การพิจารณาจ่ายเงินสงเคราะห์ให้แก่เจ้าของสวนยางนั้น มีเงื่อนไขอยู่ ๓ ประการคือ

๑. เป็นเจ้าของสวนยางหรือเป็นผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น
๒. เป็นเจ้าของสวนยางที่มีโคอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือในที่ดินหวงห้ามของราชการ
๓. มีที่ดินปลูกยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒ ไร่ แต่ละไร่ต้องมีต้นยางปลูกอยู่ไม่น้อยกว่า ๑๐ ต้น โดยตัวเฉลี่ยแล้วต้องไม่น้อยกว่าไร่ละ ๒๓ ต้น และต้นยางนั้นเป็นต้นยางเก่ามีอายุกว่า ๒๕ ปีขึ้นไป หรือทรุดโทรมเสียหายหรือให้ผลน้อย

การปลูกแทนจะต้องปลูกด้วยต้นยางพันธุ์ดีที่กรมกสิกรรม (กรมวิชาการเกษตรในปัจจุบัน) รับรองแล้ว สำหรับเจ้าของสวนยางขนาดเล็กที่มีเนื้อที่ไม่เกิน ๑๕ ไร่ และมีที่ดินแห่งอื่นซึ่งไม่เป็นสวนยางคิดเป็นเนื้อที่เกินกว่า ๑๕ ไร่ จะขอปลูกยางพาราพันธุ์ดีแทนในที่ดินแห่งใหม่โดยยังไม่ได้โค่นต้นยางเก่าในเนื้อที่สวนเดิมก็ได้

๓.๒ การดำเนินงานปลูกแทนในปัจจุบัน

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของยางที่มีต่อเศรษฐกิจของประเทศ และคาดว่าอนาคตของยางพารายังมีความมั่นคง จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ขึ้น ทั้งนี้ เพื่อจัดตั้งกองทุนสงเคราะห์ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางให้ปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดีเพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิตให้สามารถแข่งขันกับยางสังเคราะห์ได้

"กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง" ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดำเนินการทุกอย่าง

เกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์ให้เป็นไปตามกฎหมายและตามอำนาจที่ให้ไว้ โดยมีสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นที่ทำการ และมีผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นผู้ดำเนินงานแทนคณะกรรมการดังกล่าว ตามความในมาตรา ๔, มาตรา ๕ และ มาตรา ๑๑ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังต่อไปนี้

"มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองหนึ่ง ประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการจัดทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจใด ๆ ที่จำเป็นหรือเป็นอุปกรณ์แก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานใหญ่ในจังหวัดพระนคร คือ "สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง"

"มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อ "ก.ส.ย." ประกอบด้วย ประธานกรรมการผู้อำนวยการ อธิบดีกรมกสิกรรม และผู้อำนวยการกองการยาง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบเอ็ดคน

คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้"

"มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยาง
๒. วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและการเงิน เพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยางโดยอนุมัติรัฐมนตรี
๓. วางข้อบังคับโดยอนุมัติรัฐมนตรี ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้งและการถอดถอน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนด

อัตราค่าแห่งเงินเดือนค่าจ้าง ค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้านหรือที่พัก ค่าทดแทนและเงินที่ควรจ่ายอย่างอื่นตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการให้อำนาจในการบริหารงานและควบคุมงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ส่วนเงินที่จะนำมาใช้จ่ายในการสงเคราะห์สวนยางได้มาจากการเก็บผลผลิตผลยางที่ส่งออกไปขายในตลาดต่างประเทศในอัตราภิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์ จากเงินที่เก็บไว้ดังนี้ ๕% สำหรับใช้จ่ายในการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับยาง ในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะส่วนอีก ๕% เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การทำสวนยาง และอีก ๔๐% จะนำไปเป็นทุนสงเคราะห์ให้แก่ชาวสวนยางในรูปให้การสงเคราะห์ให้ปลูกแทนทั้งหมด จะนำไปใช้เพื่อการอื่นไม่ได้"

๓.๒.๑ การให้การสงเคราะห์ คำเเนินการดังนี้คือ

๑. การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ เจ้าของสวนยางผู้ประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ปลูกแทนต้องยื่นคำขอตามแบบ ก.ส.ย. ๒ ซึ่งเป็นแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์สวนยางให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ของสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดและสาขาที่มีอยู่ในอำเภอต่าง ๆ ซึ่งสวนยางนั้นตั้งอยู่ การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ให้ยื่นตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน และเป็นการยื่นเพื่อขอรับการสงเคราะห์ล่วงหน้า ๑ ปี คือยื่นเพื่อขอรับการสงเคราะห์ในปีสงเคราะห์ถัดไป การที่ต้องให้มีการยื่นล่วงหน้าก็เพราะต้องการเวลาสำหรับการสำรวจรังวัดทำแผนที่ เพื่อหาเนื้อที่ที่แท้จริงของสวนยาง และตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ ให้เป็นการถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ทั้งนี้เพราะเนื้อที่สวนยางและจำนวนต้นยางที่เจ้าของสวนยางนำมาแสดงเพื่อขอรับการสงเคราะห์นั้น ก็อาจไม่ตรงกับข้อเท็จจริง จึงจำเป็นต้องมีการตรวจสอบให้แน่นอนเสียก่อน

๒. การสำรวจสวน เมื่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ได้รับคำขอแล้ว ต้องทำการตรวจสอบว่ามีหลักฐานต่าง ๆ ครบถ้วนหรือไม่ หากครบถ้วนแล้วก็ส่งเรื่องให้พนักงานสงเคราะห์ผู้มีหน้าที่สำรวจ รังวัด ไปทำการสำรวจรังวัดทำแผนที่เพื่อหาเนื้อที่ของสวนตลอดจนตรวจสอบสภาพของสวนว่ามีสภาพตรงตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือไม่ และการที่จะอนุมัติให้ทำการปลูกแทนนั้น

เจ้าของสวนควรต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง เช่น การทำแนวระดับ ทำรั้ว ทำรางระบายน้ำ และปราบหญ้าคา เป็นต้น เมื่อพนักงานสงเคราะห์ได้สำรวจตรวจสอบและทำการรังวัดทำแผนที่เสร็จแล้ว ก็จะบันทึกผลการตรวจสอบในแบบพิมพ์ ก.ส.ย. ๓ ซึ่งเป็นแบบที่ประกาศในกฎกระทรวง แล้วรวบรวมส่งสำนักงานกลางเพื่อนำเสนอคณะกรรมการอนุมัติการสงเคราะห์ต่อไป

๓. การอนุมัติ ก่อนที่จะอนุมัติ คณะกรรมการจะต้องพิจารณาว่าเงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์ในปีสงเคราะห์นั้น ๆ มีเพียงพอที่จะอนุมัติให้ตามคำขอทั้งหมดหรือไม่ หากเงินจัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์มีพอ คณะกรรมการก็จะอนุมัติ หากมีไม่พอ ก็พิจารณายืมเงินสงเคราะห์ที่ได้ผูกพันให้การสงเคราะห์ไว้ตั้งแต่ยังไม่ถึงคราวจ่ายมาผูกพันให้การสงเคราะห์ซ้ำ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามโครงการเร่งรัดการปลูกแทน เพราะเงินที่ยืมมานี้รัฐบาลต้องตั้งงบประมาณขอใช้ให้ภายหลัง หากเงินยังมีไม่พออีกจำเป็นต้องพิจารณาจำกัดการอนุมัติเป็นส่วนๆของสวนขนาดใหญ่ สวนขนาดกลาง สวนขนาดเล็ก ตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา ๑๔

สำหรับการอนุมัตินั้น คณะกรรมการจะทยอยอนุมัติให้การสงเคราะห์ปลูกแทนตามหลักเกณฑ์ที่ได้วางไว้ โดยจะแจ้งผลให้ทราบประมาณเดือนธันวาคม ของปีถัดไปจากปีที่ไต่ยื่นคำขอ

๔. การติดต่อเจ้าของสวนเพื่อแจ้งผลการอนุมัติ เมื่อคณะกรรมการได้อนุมัติให้การสงเคราะห์แล้ว สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะแจ้งผลการอนุมัติให้เจ้าของสวนทราบพร้อมทั้งแจกบัตรประจำตัวและหนังสือสั่งการให้เจ้าของสวนปฏิบัติตามปลูกแทนให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติการปลูกแทนวิธีการที่วางไว้ ในขณะเดียวกันก็สั่งจ่ายวัสดุสงเคราะห์ที่จะต้องใช้ในระยะแรก เช่น ยาฆ่าตอ เมล็ดพันธุ์พืชคลุมบู่ก่อนปลูก เพื่อใช้คลุมดินในหลุมปลูกและคลุมเมล็ดพืชคลุมให้แก่เจ้าของสวนไป และมีหนังสือส่งบัญชีแจ้งผลการอนุมัติให้เกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัด นายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย

๕. วิธีการจ่ายเงินสงเคราะห์และให้บริการแก่เจ้าของสวนยาง การจ่ายเงินสงเคราะห์เริ่มครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ คณะกรรมการได้ตกลงให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางที่ทำการปลูกต้นยางพันธุ์ดีแทนต้นยางพันธุ์พื้นเมืองไร่ละ ๑,๕๐๐ บาท โดยแบ่งจ่ายเป็นงวด ๆ ในระยะเวลา ๔ ปีครึ่ง ถึง ๕ ปี แบ่งจ่ายดังนี้ คือ

งวดที่ ๑	เป็นค่าโค่นหรือทำลายต้นยางเก่าโดยวิธีอื่น เป็นยาฆ่าตอยาง ยาเร่งน้ำยาง ค่าปราบวัชพืชและเตรียมดิน ค่าปุ๋ย ค่าล้อมรั้ว หรือเป็นเงิน	๕๐๐.๐๐ บาท
งวดที่ ๒	ค่าพันธุ์ยาง พันธุ์พืชอื่น และค่าปุ๋ย จ่ายให้เมื่อถึงฤดูปลูกและ ค่าบำรุง	๒๕๐.๐๐ บาท
งวดที่ ๓	ค่าปุ๋ยและค่าบำรุง เมื่อต้นยางอายุ ๑ ปี	๑๕๐.๐๐ บาท
งวดที่ ๔	ค่าปุ๋ยและค่าบำรุง เมื่อต้นยางอายุ ๒ ปี	๑๕๐.๐๐ บาท
งวดที่ ๕	ค่าปุ๋ยและค่าบำรุง เมื่อต้นยางอายุ ๓ ปี	๒๐๐.๐๐ บาท
งวดที่ ๖	ค่าปุ๋ยและค่าบำรุง เมื่อต้นยางอายุ ๔ ปี	๒๕๐.๐๐ บาท
รวมจ่าย (งวดที่ ๑ - งวดที่ ๖)		๑,๕๐๐.๐๐ บาท

ต่อมาได้มีการเพิ่มอัตราเงินสงเคราะห์จากไร่ละ ๑,๕๐๐ บาท เป็นไร่ละ ๑,๘๕๐ บาท เนื่องจากเงินสงเคราะห์ที่ให้กับชาวสวนยางไม่พอที่จะนำไปใช้จ่ายในการปลูกแทนให้เป็นผลผลิตได้เพราะราคาปุ๋ยได้เพิ่มสูงขึ้น สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจึงได้เพิ่มเงินสงเคราะห์ขึ้นอีกไร่ละ ๓๕๐ บาท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ ส่วนเงินสงเคราะห์ที่ขอรับไปแล้วและจ่ายผูกพันอยู่ ก็คงจ่ายให้ตามอัตราเดิม สำหรับการขอรับการสงเคราะห์ของเจ้าของสวนยางเพื่อเปลี่ยนสวนยางเป็นส่วนผลไม้อื่นหรือพืชอื่น คือ มะพร้าวทุเรียน เงาะ เป็นต้น นั้น คงได้รับเงินสงเคราะห์ไร่ละ ๑,๕๐๐ บาทตามเดิม เพราะเนื้อที่สวนเหล่านั้นไม่เหมาะสมที่จะปลูกแทนด้วยยางและเพื่อเป็นไปตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางด้วย ต่อมาในปี พ.ศ. (๒๕๑๐) เมื่อปรากฏว่าราคายางตกต่ำลงมาก คือ กิโลกรัมละ ๕.๓๕ บาท เพื่อให้งานปลูกแทนถูกต้องตามหลักวิชา มิฉะนั้นสวนยางปลูกแทนอาจจะไม่ประสบความสำเร็จ เช่น ต้นยางอาจตาย แคร่แกรนหรือไม่ได้ผลตามที่กำหนด รัฐบาลต้องการส่งเสริมอาชีพการทำสวนยางให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น จึงได้พิจารณาเพิ่มเงินสงเคราะห์ให้แก่เจ้าของสวนยางที่ทำการปลูกแทนเป็นไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท, ๒,๕๐๐ บาท และ ๓,๕๐๐ บาท ในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ โดยแบ่งการจ่ายเงินสงเคราะห์เป็น ๗ งวด ภายในระยะเวลา ๕ ปีครึ่ง ซึ่งคณะกรรมการฯ เป็นผู้กำหนดวิธีปฏิบัติไว้ชัดเจนทุกงวดควบคู่กับเงินและวัสดุที่จะจ่ายให้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

งวดที่	เงินและมูลค่าของสิ่งของที่จ่ายให้ต่อไร่	
งวดที่ ๑ ค่าจ้าง ค่าเตรียมดิน ค่าปุ๋ย ค่าสาร ค่าจ้าง ค่าปุ๋ย ค่าสาร	<u>จ่ายเป็นเงิน</u> ค่าทำลายหญ้าคา ปราบรัชชพืช และค่าไถดินต้นยาง ๑๓๕ + ๓๕๐ บาท ๔๘๕ ค่าจ้างทนายฆ่าต้นยาง ๕๐ บาท ๕๐ ค่าเตรียมดินขุดหลุม ๕๕ บาท ๕๕ รวมเงิน ๖๙๐ บาท ๖๙๐ <u>จ่ายเป็นเงินหรือสิ่งของมูลค่า</u> ค่าฆ่าต้นยาง ๑๓๕ บาท ๑๓๕ (ถ้าไถดินขุดรากออกหมด ค่าฆ่าต้นยางและ ค่าจ้างทนาย ซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ก็จะจ่ายเงินให้แทน) <u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u> ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับปลูกดินใส่ในหลุม ๒๕ บาท ๒๕ ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับปลูกเมล็ดพืชคลุม ๕ บาท ๕ เมล็ดพืชคลุม ๓๐ บาท ๓๐ ปุ๋ยบำรุงสำหรับพืชคลุม ๕๐ บาท ๕๐	๖๓๕ ๕๐ ๕๕ ๖๙๐ ๑๓๕ ๑๖๕ ๓๐ ๕ ๓๐ ๕๐ ๕๐
งวดที่ ๒ (เริ่มตั้งแต่ปลูกถึง ต้นยางอายุ ๔ เดือน)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u> ค่าทำลายหญ้าคา ปราบรัชชพืช ๑๕๐ บาท ๑๕๐ ค่าปลูกยาง ๑๑๐ บาท ๑๑๐ ค่าปลูกและบำรุงรักษาพืชคลุม ๕๐ บาท ๕๐ ค่ารั้ว ๗๐ บาท ๗๐ รวมเงิน ๔๒๐ บาท ๔๒๐	๑๕๐ ๑๑๐ ๕๐ ๗๐ ๔๒๐

งวดที่	เงินและมูลค่าของสิ่งของที่จ่ายให้ใคร่	
	<u>จ่ายเป็นเงินหรือสิ่งของมูลค่า</u> ค่าพันธุ์ 245 ๒๐๐ บาท ค่าพันธุ์ซ่อม 50 ๕๐ บาท รวมเงิน (295) ๒๕๐ บาท (ถ้าเจ้าของสวนจัดหาพันธุ์ยางได้เอง จะจ่ายค่าพันธุ์ยางให้ แต่พันธุ์ยางดังกล่าวต้องเป็นพันธุ์ที่สำนักงานฯ กำหนดให้) <u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u> ปุ๋ยบำรุง 170 ๑๕๐ บาท ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับพืชคลุม 125 ๑๐๐ บาท	
งวดที่ ๓ (เริ่มตั้งแต่ต้นยาง อายุ ๘ เดือน ถึง ๑ ปีครึ่ง)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u> ค่าทำลายหญ้าคาปราบวัชพืช 135 ๑๕๐ บาท ค่าปลูกซ่อมและบำรุงรักษาพืชคลุม 20 ๒๕ บาท รวมเงิน (265) ๒๗๕ บาท <u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u> ปุ๋ยบำรุง 195 ๒๕๐ บาท ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับพืชคลุม 50 ๕๐ บาท	
งวดที่ ๔ (เริ่มตั้งแต่ต้นยาง อายุ ๑ ปีครึ่งถึง ๒ ปีครึ่ง)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u> ค่าทำลายหญ้าคาปราบวัชพืช 125 ๑๐๐ บาท ค่าบำรุงรักษาพืชคลุม 20 ๒๕ บาท รวม 145 ๑๒๕ บาท	

งวดที่	เงินและมูลค่าของสิ่งของที่จ่ายให้ใคร่	
	<u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u>	
	ปุ๋ยบำรุง	195 ๒๕๐ บาท
	ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับพืชคลุม	50 ๕๐ บาท
งวดที่ ๔ (เริ่มตั้งแต่ต้นยาง อายุ ๒ ปีครึ่งถึง ๓ ปีครึ่ง)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u>	
	ค่าทำลายหญ้าคา ปราบวัชพืช	125 ๑๐๐ บาท
	ค่าบำรุงรักษาพืชคลุม	30 ๒๕ บาท
	รวมเงิน	155 ๑๒๕ บาท
	<u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u>	
	ปุ๋ยบำรุง	330 ๒๖๐ บาท
	ปุ๋ยหินฟอสเฟตสำหรับพืชคลุม	50 ๕๐ บาท
งวดที่ ๖ (เริ่มตั้งแต่ต้นยาง อายุ ๓ ปีครึ่งถึง ๔ ปีครึ่ง)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u>	
	ค่าทำลายหญ้าคา ปราบวัชพืช	125 ๑๐๐ บาท
	<u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u>	
	ปุ๋ยบำรุง	395 ๓๒๐ บาท
งวดที่ ๗ (เริ่มตั้งแต่ต้น ยางอายุ ๔ ปีครึ่ง ถึง ๕ ปีครึ่ง)	<u>จ่ายเป็นเงิน</u>	
	ค่าทำลายหญ้าคา ปราบวัชพืช	60 ๕๐ บาท
	<u>จ่ายเป็นสิ่งของมูลค่า</u>	
	ปุ๋ยบำรุง	395 ๓๒๐ บาท

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

อย่างไรก็ตาม การจ่ายเงินสงเคราะห์ตามกฎหมายใหม่นี้ไว้ละ ^{๕,๕๐๐} ๓,๕๐๐ บาท มี

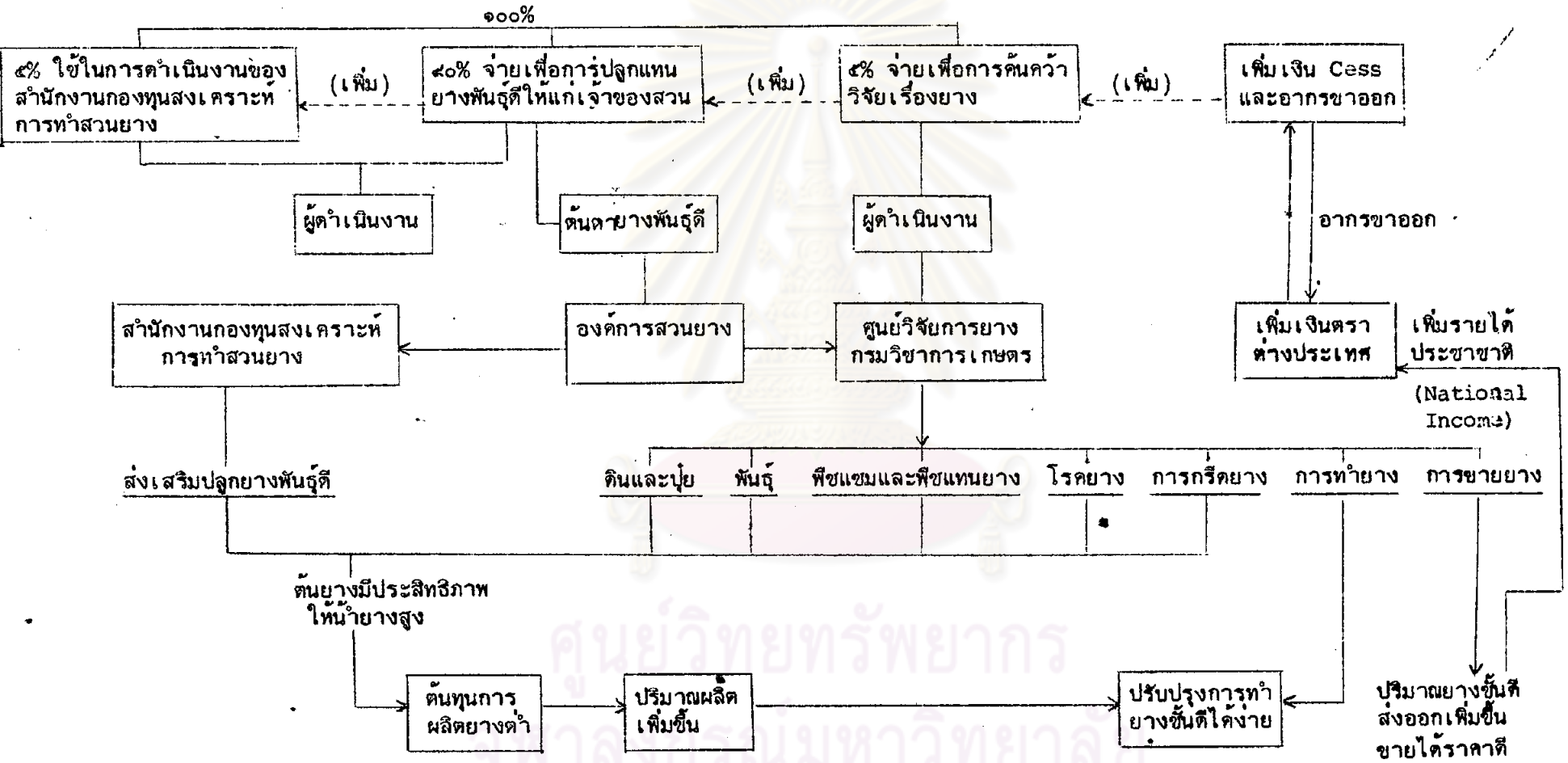
เงื่อนไขที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

๑. ถ้าผู้ได้รับการสงเคราะห์ไม่ปฏิบัติงานให้ถูกต้องในงวดใด จะงดจ่ายหรือตัดเงินสงเคราะห์ และงดจ่ายสิ่งของสำหรับงวดนั้น ๆ และถ้าไม่ปฏิบัติงาน ๒ งวด ติดต่อกัน จะถูกระงับการสงเคราะห์
๒. เงินและสิ่งของตามรายการที่แสดงไว้ข้างต้นนี้คิดเป็นมูลค่าไว้ละ ^{๕,๕๐๐} ๓,๕๐๐ บาท แต่ถ้าซื้อสิ่งของ เช่น ปุ๋ย หรือพันธุ์ยางได้ถูกลง มีเงินเหลือเท่าใดจะจ่ายให้เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ในการปรับปรุงสวน หรือเมื่อได้ปฏิบัติงานของงวดที่ ๗ เสร็จเรียบร้อย เว้นแต่จะถูกตัดเงินสงเคราะห์ หรือระงับการสงเคราะห์ตามข้อ ๑
๓. หน้าคาและวิชาชีพซ์เป็นศัตรูสำคัญของต้นยาง ถ้าสวนใดรกรมากจะจ่ายยากำจัดหน้าคาหรือวิชาชีพซ์ให้ โดยจะหักเงินค่าปราบวิชาชีพซ์หรือเงินอื่นในงวดนั้นและงวดถัด ๆ ไป
๔. การปลูกพืชคลุมจะต้องปลูกพืชคลุมทันทีหลังจากเก็บเกี่ยวพืชแซม ในฤดูปลูกสุดท้ายแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ ๕

แสดงการใช้เงินสงเคราะห์ปลูกแทนและผลที่ได้รับ

๓.๒.๒ เป้าหมายและโครงการเร่งรัดการปลูกแทนในสวนยางเก่า

การส่งเสริมการทำสวนยางที่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริม
การทำสวนยางปี พ.ศ. ๒๕๐๓ และได้ปฏิบัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ยังไม่ทันกับความ
ต้องการของประเทศและเหตุการณ์โลก เนื่องจากสวนยางเก่าแก่และเสื่อมโทรมที่มีอายุ
เกิน ๓๐ ปี จะต้องทำการปลูกแทนทันทีเนื้อที่ประมาณ ๒.๕ ล้านไร่ การดำเนินงานระหว่าง
ปี พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๑๓ ปรากฏว่าสำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางอนุมัติให้การ
ปลูกแทนแต่ละปีได้จำนวนน้อยเกินไป เพราะต้องให้การส่งเสริมในวงเงินที่จำกัด คือ
เงินส่งเสริมที่เก็บได้จากการส่งออกเท่านั้น ฉะนั้น ถ้าไม่มีการเร่งรัดเป็นพิเศษแล้ว
การปรับปรุงสวนยางเก่าแก่จำนวน ๒.๕ ล้านไร่ นี้จะต้องใช้เวลาถึง ๔๐ ปี สำนักงาน
กองทุนส่งเสริมการทำสวนยางจึงได้จัดทำ "โครงการเร่งรัดการปลูกแทนในสวนยางเก่า"
เสนอคณะรัฐมนตรีซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติพิจารณาเห็นชอบแล้ว มี
สาระสำคัญดังนี้^๑

๑. คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามข้อเสนอของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
เศรษฐกิจแห่งชาติให้สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางดำเนินการตามโครงการเร่ง
รัดการปลูกยาง โดยมีเป้าหมายจะขยายเนื้อที่ปลูกแทนให้ได้รวม ๑ ล้านไร่ ในระยะเวลา
๑๐ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๒๑ (นับรวมเนื้อที่ปลูกแทนที่ได้ทำมาแล้วเดิมจนถึงปี พ.ศ.
๒๕๑๒ รวม ๓๔๕,๑๖๘ ไร่ จึงเป็นเป้าหมายการปลูกแทนในระยะ ๕ ปี เพียง ๖๕๔,๘๓๒
ไร่) เฉลี่ยปลูกแทนปีละ ๗๐,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ ไร่ ใช้จ่ายทั้งสิ้นของโครงการเป็นเงิน
๒,๐๓๖.๑๓ ล้านบาท จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๖ คาดว่าจะสามารถจ่ายจากเงินของสำนักงาน
กองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง ซึ่งได้จากการเก็บเงินส่งเสริมจากยางกิโลกรัมละ ๕๐
สตางค์ ได้ ๑,๘๑๔.๔๕ ล้านบาท เป็นส่วนที่ขอให้รัฐบาลจ่ายสมทบให้เพียง ๒๒๑.๖๘ ล้าน
บาท โดยจ่ายเป็นรายปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๓

^๑ วิชา วจนาวารัตน์, "การปลูกแทนกับการพัฒนาสวนยางของประเทศไทย"
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๓),
หน้า ๔๕-๔๖.

๒. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้พิจารณาเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเป้าหมายการปลูกแทนในแต่ละปีให้สอดคล้องกับความต้องการของ ชาวสวนยางที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนเป็นยางพันธุ์ดี เพื่อให้สามารถต่อสู้กับภาวะราคาขายที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ จึงเสนอขอปรับปรุงเป้าหมายการให้การสงเคราะห์การปลูก ยางแทน มีสาระสำคัญสรุปได้ คือ

- ๒.๑ ขอเพิ่มเป้าหมายเนื้อที่ปลูกแทนจากโครงการที่ได้รับอนุมัติ เดิม ๑ ล้านไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้ได้เนื้อที่ถึง ๑.๑๕ ล้านไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕ - ๒๕๑๙) เนื้อที่การปลูกจะเป็นปีละประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ - ๑๓๕,๐๐๐ ไร่
- ๒.๒ ตามโครงการใหม่ที่เสนอนี้มีความต้องการใช้เงินรวม ๒,๒๒๙.๘๓ ล้านบาท เป็นเงินของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง ๑,๕๘๔.๖๑ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๑ และเป็นส่วนที่ขอสมทบจากรัฐบาล ๖๔๕.๒๒ ล้านบาท หรือร้อยละ ๒๙ โดยจะขอเบิกจ่ายเป็นรายปี จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๒
- ๒.๓ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้ร่วมกับเจ้า หน้าที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ จัด เตรียมโครงการระยะยาว โดยกำหนดเป้าหมายปลูกแทน ให้ได้เนื้อที่ ๔.๕ ล้านไร่ ภายในระยะเวลา ๒๕ ปี ซึ่ง จะสามารถทำให้ปลูกแทนหมุนเวียนต่อไปได้พอดีโดยถืออายุ ของต้นยางซึ่งสามารถให้ผลผลิตอยู่ได้ ๒๕-๓๐ ปีเป็นเกณฑ์ โครงการระยะยาวนี้ต้องใช้เงินทั้งสิ้น ๑๐,๐๔๑.๗๐ ล้านบาท เป็นเงินที่ขอสมทบจากรัฐบาล ๒,๔๔๘.๓๕ ล้านบาท โดย คำนวณจากรายได้ที่ได้จากการเก็บเงินสงเคราะห์ส่งยางออก กิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์

๒.๔ เพื่อให้สอดคล้องกับระยะของ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๙) จึงได้จัดทำโครงการระยะยาว ๒๕ ปีมาเฉพาะในส่วนของ ๕ ปีแรก เพื่อเสนอให้พิจารณาอนุมัติ

แม้กระนั้นก็ตาม ปรากฏว่างานปลูกแทนสวนยางยิ่งก้าวหน้าไปไม่ทันกับวิวัฒนาการของวงการผลิตยางธรรมชาติ ควบเร่งรัดและเพิ่มอัตราการปลูกแทนแต่ละปีให้มากขึ้น ในการเร่งรัดนี้ ปัจจัยสำคัญอยู่ที่ค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์ เมื่อยอดเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้มีจำนวนจำกัด การขยายเป้าหมายการสงเคราะห์เพื่อเป็นการเร่งรัดการปลูกแทนให้เร็วขึ้นก็จะต้องมีเงินแหล่งพิเศษมาช่วยเหลือเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินที่มีการผูกพันอยู่แล้ว สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง จึงได้เสนอโครงการเร่งรัดการปลูกแทนในสวนยางเก่าที่ปรับปรุงใหม่โดยมีเป้าหมายการปลูกแทน ปีละประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ และเข้าอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๔) แล้ว โดยคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กระทรวงการคลังกู้เงินจากธนาคารโลก เป็นเงิน ๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ และจากบริษัทพัฒนาการแห่งเครือจักรภพหรือ CDC. เป็นเงิน ๓.๔ ล้านดอลลาร์ริงค์ (US.\$ ๘ ล้าน) อัตราดอกเบี้ย ๘.๕% ต่อปี กำหนดชำระคืนภายใน ๒๒ ปี รวมระยะปลอดหนี้ (grace period) ๗ ปี เงินกู้ดังกล่าวรัฐบาลไทยนำไปใช้จ่ายเป็นเงินให้เปล่าแก่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง สมทบกับเงินบาทจากงบประมาณแผ่นดินและเงินสงเคราะห์ที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเก็บได้ เพื่อใช้จ่ายในการปลูกแทนยางเก่าด้วยยางพันธุ์ดี โดยมีเป้าหมายตามโครงการกู้เงินจากต่างประเทศให้เร่งรัดการปลูกแทน ๑ ล้านไร่ ภายใน ๔ ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๒๓ แยกได้ดังนี้

ปี พ.ศ. ๒๕๒๐	๑๕๖,๒๕๐	ไร่
ปี พ.ศ. ๒๕๒๑	๒๑๘,๗๕๐	ไร่
ปี พ.ศ. ๒๕๒๒	๓๑๒,๕๐๐	ไร่
ปี พ.ศ. ๒๕๒๓	๓๑๖,๕๐๐	ไร่
	<u>๑,๐๐๐,๐๐๐</u>	ไร่

ค่าใช้จ่ายของโครงการเงินกู้จากต่างประเทศตามเป้าหมายการปลูก
แทนดังกล่าว มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๑๔๗.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือ ๒,๔๕๒ ล้านบาท โดยมี
ที่มาของเงินได้ ดังนี้

๑. เงินกู้จากธนาคารโลก ๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (๑,๐๐๐ ล้านบาท)
๒. เงินกู้จาก CDC. ๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (๑๖๐ ล้านบาท)
๓. ความช่วยเหลือจาก UNDP คิดเป็นมูลค่า ๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (๒๐
ล้านบาท)
๔. งบประมาณสมทบและเงินสงเคราะห์รับ ๘๘.๖ ล้านดอลลาร์สหรัฐ
(๑,๗๗๒ ล้านบาท)

สำหรับเป้าหมายใหม่ที่กำหนดการปลูกแทนในปี พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๕ กำหนด
ให้มีการปลูกแทนปีละ ๓๑๒,๕๐๐ ไร่ รวมเป็นเนื้อที่ปลูกแทนทั้งหมด ๑,๕๖๒,๕๐๐ ไร่ ภายใน
เวลา ๕ ปี ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔

๓.๒.๓ ผลของการปฏิบัติงานตามโครงการเร่งรัดการปลูกแทน

การดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ได้เห็น
ผลมากขึ้นตามลำดับ ดังจะเห็นได้จากคำขอรับการสงเคราะห์และเนื้อที่ที่ปลูกแทนจริงมีเพิ่ม
มากขึ้นทุกปี ดังตารางที่ ๔-๖ แสดงให้เห็นว่า เจ้าของสวนยางได้ให้ความสนใจคำขอรับ
การสงเคราะห์มากขึ้นทุกปี เนื่องจากเข้าใจในนโยบายและวัตถุประสงค์ของการให้การ
สงเคราะห์ของรัฐบาลดีขึ้น ในปีแรก ๆ เจ้าของสวนยางไม่แน่ใจถึงการช่วยเหลือของทาง
ราชการ เพราะการที่รัฐบาลจะเอาเงินมาแจกให้เปล่านั้นไม่น่าจะเป็นไปได้ จึงไม่กล้า
ยอมรับความช่วยเหลือจากรัฐบาล กลัวว่ารัฐบาลเรียกเงินคืน หรือริบที่ดินในภายหลัง แต่
เมื่อได้เห็นผลและเข้าใจการช่วยเหลือแน่ชัดแล้ว ประกอบกับผลงานส่งเสริมที่เจ้าหน้าที่
ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้พยายามแนะนำ จึงเป็นผลผลักดันให้ชาวสวน
ยางได้ทยอยกันขอรับการสงเคราะห์มากขึ้นทุกปี จนเงินสงเคราะห์ไม่พอที่จะสงเคราะห์ได้
หมด

ตารางที่ ๓

แสดงมูลค่าเงินสงเคราะห์และวัสดุสงเคราะห์
ที่จ่ายให้กับผู้รับการสงเคราะห์

พ.ศ. ๒๕๐๕-๒๕๒๒

หน่วย: ล้านบาท

ปีงบประมาณ	จ่ายเงิน	จ่ายวัสดุ	รวมยอดจ่าย
๒๕๐๕-๒๕๑๗	๖๔๗.๗๐๑	๔๕๙.๔๕๓	๑,๑๐๗.๑๕๔
๒๕๑๘	๑๑๖.๑๒๖	๑๑๖.๔๕๙	๒๓๒.๕๘๕
๒๕๑๙	๑๒๙.๐๗๔	๑๕๙.๘๙๘	๒๘๘.๙๗๒๑
๒๕๒๐	๑๕๒.๒๙๐	๑๕๖.๓๕๕	๒๙๘.๖๔๕
๒๕๒๑	๒๑๕.๔๖๒	๑๘๕.๓๕๕	๔๐๐.๘๑๖
๒๕๒๒	๒๖๙.๓๒๘	๒๑๑.๓๐๔	๔๘๐.๖๓๒
รวม	๑,๕๒๙.๙๗๑	๑,๒๗๘.๘๐๓	๒,๘๐๘.๗๗๔

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ศูนย์วิจัยทั่วไป
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔

แสดงจำนวนผู้ขอรับทุนสงเคราะห์ เนื้อที่ขอรับทุนสงเคราะห์ปลูกแทน

เนื้อที่ได้รับการปลูกแทน และเนื้อที่ปลูกแทนจริง ปี พ.ศ.๒๕๐๔-๒๕๒๒

ปีทุนสงเคราะห์ ^{ก/}	ขออนุมัติ		ได้รับอนุมัติ		ปลูกแทนจริง	
	จำนวน	ไร่	จำนวน	ไร่	จำนวน	ไร่
๒๕๐๔ ^{ข/}	๒, ๔๒๒	๖๘, ๖๒๔	๑, ๔๑๐	๓๖, ๔๖๗	๑, ๒๑๑	๒๓, ๘๔๘
๒๕๐๕	๑๒, ๕๕๗	๑๕๔, ๖๐๗	๗, ๘๙๔	๘๗, ๖๑๔	๗, ๑๔๐	๗๕, ๗๕๙
๒๕๐๖	๒, ๒๗๕	๔๓, ๙๖๕	๑, ๘๕๕	๒๖, ๑๘๑	๑, ๖๓๙	๒๑, ๕๒๘
๒๕๐๗	๕, ๓๓๒	๖๔, ๖๗๐	๔, ๐๑๗	๔๐, ๖๙๗	๓, ๖๕๖	๓๖, ๔๑๓
๒๕๐๘	๕, ๕๙๖	๕๑, ๕๙๑	๓, ๔๑๐	๓๓, ๑๕๐	๓, ๐๕๙	๒๙, ๒๕๐
๒๕๐๙	๓, ๘๕๖	๔๓, ๗๘๖	๒, ๙๙๖	๒๘, ๖๖๐	๒, ๔๘๘	๒๒, ๘๑๙
๒๕๑๐	๕, ๐๘๖	๕๕, ๘๗๔	๔, ๑๑๙	๓๙, ๒๗๖	๓, ๙๐๘	๓๕, ๕๑๖
๒๕๑๑	๙, ๘๒๓	๑๑๐, ๐๙๙	๗, ๘๒๓	๗๗, ๔๐๗	๖, ๖๕๙	๖๔, ๐๐๙
๒๕๑๒	๑๑, ๕๙๙	๑๑๘, ๘๕๘	๘, ๗๗๑	๗๗, ๕๙๒	๗, ๙๕๘	๗๒, ๐๓๗
๒๕๑๓	๑๐, ๖๗๓	๑๑๒, ๕๖๖	๘, ๙๑๑	๘๒, ๖๒๗	๘, ๖๘๕	๗๗, ๓๓๕
๒๕๑๔	๑๕, ๙๑๓	๑๕๕, ๗๒๒	๑๓, ๒๓๘	๑๑๔, ๙๐๗	๑๒, ๘๗๗	๑๑๓, ๐๗๗
๒๕๑๕	๒๑, ๑๒๙	๒๐๔, ๐๖๖	๑๘, ๙๑๑	๑๖๔, ๘๙๓	๑๗, ๕๙๖	๑๕๖, ๙๖๓
๒๕๑๖	๒๖, ๓๑๔	๒๒๔, ๖๕๙	๒๓, ๐๑๒	๑๘๙, ๙๘๙	๒๐, ๐๗๓	๑๕๘, ๗๑๖
๒๕๑๗	๑๖, ๕๒๘	๑๕๑, ๘๓๗	๑๔, ๖๕๕	๑๒๐, ๕๘๔	๑๕, ๒๙๒	๑๒๔, ๕๘๒
๒๕๑๘	๒๐, ๘๐๒	๑๙๘, ๐๕๒	๑๘, ๖๗๐	๑๕๖, ๐๘๓	๑๗, ๐๓๙	๑๓๗, ๑๑๐
๒๕๑๙	๒๒, ๓๘๓	๒๐๘, ๖๐๖	๑๙, ๙๘๒	๑๗๐, ๒๓๔	๑๗, ๘๖๐	๑๕๐, ๕๓๖
๒๕๒๐	๓๔, ๖๘๙	๒๙๘, ๗๗๐	๓๐, ๗๑๘	๒๔๒, ๒๐๖	๒๘, ๙๑๑๑	๒๒๕, ๑๓๐
๒๕๒๑	๔๖, ๙๘๙	๔๑๐, ๗๒๗	๔๑, ๖๐๖	๓๒๔, ๓๒๗	๓๖, ๓๗๐	๒๗๕, ๗๘๙
๒๕๒๒	๕๒, ๘๑๑	๕๕๕, ๑๓๕	๓๒, ๒๙๙	๒๔๗, ๐๙๓	-	-

ก/ ปีการอนุมัติ โดยปกติทุนสงเคราะห์เนื้อที่ที่ขออนุมัติและเนื้อที่ที่ได้รับอนุมัติจะอยู่ในระหว่างปีงบประมาณ คือระหว่าง ๑ ตุลาคม - ๓๐ กันยายน ของปี ส่วนการปลูกแทนจริงจะเริ่มหลังจากเนื้อที่ที่ขออนุมัติได้รับการพิจารณาและอนุมัติให้ได้รับทุนสงเคราะห์แล้ว

ข/ รวมเนื้อที่ที่ได้รับการปลูกแทนในระหว่างปีเกิดวาทภัย

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ

ตารางที่ ๕
 เนื้อที่สวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์ปลูกแทนแยกรายจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๐๔- ๒๕๒๑

จังหวัด	เนื้อที่ปลูกแทนแยกรายปี (ไร่)										
	๒๕๐๔	๒๕๐๕ ^(๑)	๒๕๐๖	๒๕๐๗	๒๕๐๘	๒๕๐๙	๒๕๑๐	๒๕๑๑	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔
จันทบุรี	๑,๔๘๔	๒,๐๘๗	๔๓๗	๕๔๑	๗๔๑	๔๐๓	๘๐๓	๑,๓๐๐	๑,๕๐๒	๘๐๗	๑,๕๖๑
ตราด	๓๙๔	๕๗๘	๒๕๘	๓๗๐	๒๖๗	๓๒๒	๖๖๒	๖๕๒	๖๖๕	๓๖๕	๑,๓๓๑
ระยอง	๒๗๕	๕๙๒	๑,๑๕๙	๘๕๖	๕๙๕	๗๓๑	๑,๕๒๖	๑,๑๕๖	๑,๒๓๐	๑,๓๒๖	๑,๓๖๑
ชลบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นครนายก	๓๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภูเก็ต	๘๙๓	๘๓๗	๕๓๓	๗๐๘	๓๙๐	๖๐๒	๘๙๙	๒,๖๕๒	๒,๕๖๘	๓,๕๐๙	๓,๑๒๒
พังงา	๕๗๕	๑,๘๗๕	๑,๒๙๘	๒,๒๕๖	๑,๕๕๐	๑,๘๐๐	๑,๘๐๘	๔,๒๖๕	๔,๖๓๒	๓,๗๖๘	๕,๘๗๕
ระนอง	๒๙๙	๕๒	-	๕๗	๒๓	๑๔	๘๗	๓๓	๒๗	๑๔	๗๙
กระบี่	๑,๒๕๖	๑,๕๙๘	๕๔๑	๑,๒๘๑	๑,๑๙๒	๖๒๔	๑,๑๕๐	๒,๐๘๘	๒,๘๗๖	๒,๖๖๒	๓,๓๓๘
ตรัง	๓,๑๖๗	๒,๑๒๔	๑,๕๘๒	๑,๑๕๖	๒,๕๒๕	๒,๕๒๘	๒,๕๘๘	๕,๒๕๕	๕,๕๕๘	๖,๗๗๑	๑๐,๒๓๖
สุราษฎร์ธานี	๑๓๑	๑๒,๓๗๐	๑,๕๑๕	๕,๖๐๐	๑,๓๒๖	๑,๐๘๗	๑,๗๘๘	๕,๑๙๙	๖,๑๓๓	๘,๐๙๖	๑๒,๕๐๕
ชุมพร	-	-	๑๕๐	๕๑	-	๕๖	๕	๒๙	๕๓๔	๒๑๒	๓๗
นครศรีธรรมราช	๑,๓๑๕	๓๕,๒๕๓	๕,๕๒๖	๗,๘๑๖	๓,๕๗๙	๒,๗๕๐	๕,๓๕๐	๑๑,๖๖๕	๘,๕๑๐	๑๐,๕๕๙	๑๒,๕๓๒
พัทลุง	๓๓๒	๗๙๘	๓๕๙	๗๓๖	๘๘๗	๕๕๑	๒,๐๕๐	๒,๒๙๓	๒,๕๒๕	๒,๒๑๕	๒,๖๕๙
สงขลา	๕,๑๑๖	๕,๕๗๙	๕,๗๗๕	๕,๖๘๑	๕,๗๕๙	๕,๙๐๙	๖,๖๖๐	๑๒,๕๒๓	๑๑,๗๗๓	๑๒,๕๘๘	๑๒,๖๕๓
สตูล	๑,๐๕๗	๘๕๑	๖๗๓	๘๐๓	๖๙๗	๕๕๖	๓๘๘	๗๐๕	๕๕๖	๘๕๑	๑,๖๑๑
ยะลา	๒,๕๒๘	๒,๐๗๐	๑,๓๘๐	๒,๕๙๖	๑,๕๓๒	๑,๘๓๘	๑,๗๕๙	๕,๕๕๖	๕,๘๐๒	๕,๗๓๐	๕,๑๒๙
ปัตตานี	๒,๒๖๗	๑,๓๕๑	๑,๕๖๖	๑,๕๓๙	๑,๕๙๕	๑,๕๐๒	๒,๗๕๒	๓,๐๐๕	๒,๓๒๐	๒,๐๕๕	๒,๐๘๕
นราธิวาส	๒,๘๙๘	๕,๐๖๗	๕,๗๕๑	๕,๗๖๓	๗,๓๗๓	๓,๗๓๘	๕,๗๗๙	๗,๕๙๕	๕,๖๕๕	๗,๕๑๗	๑๒,๒๑๒
รวม	๒๕,๕๓๓	๗๒,๓๙๖	๒๖,๕๐๒	๓๗,๑๘๑	๓๐,๕๒๐	๒๕,๑๙๑	๓๕,๕๓๗	๖๕,๕๐๑	๖๗,๕๕๙	๖๘,๘๓๓	๘๗,๐๒๓

หมายเหตุ (๑) รวมทั้งเนื้อที่ที่ได้รับการปลูกแทนในระหว่างปีเกิดवादภัย

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

จังหวัด	เนื้อที่ปลูกแทนแยกรายปี (ไร่)						
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
จันทบุรี	๕๑๑	๗๖๓	๗๑๖	๑,๑๕๔	๑,๖๑๖	๑,๗๖๓.๙๐	๒,๕๘๐
ตราด	๙๐๗	๙๕๓	๑,๒๑๐	๙๗๔	๑,๓๑๑	๒,๕๓๐.๗๐	๓,๓๑๒
ระยอง	๒,๒๘๓	๒,๖๗๘	๒,๖๕๒	๕,๙๘๙	๓,๙๑๖	๓,๙๐๖.๓๐	๖,๐๓๖
ชลบุรี	-	-	-	-	-	-	-
นครนายก	-	-	-	-	-	-	-
ภูเก็ต	๕,๐๒๔	๕,๑๕๓	๓,๑๑๖	๒,๗๕๙	๒,๘๐๙	๒,๙๖๐.๕๕	๒,๙๙๘
พังงา	๗,๘๐๔	๗,๙๖๒	๗,๓๕๕	๗,๕๒๖	๘,๓๕๑	๗,๘๖๘.๘๕	๑๐,๐๕๕
ระนอง	๓๖	๑๒๑	๑๒๗	๑๖๑	๑๑๖	๒๑๓.๕๐	๑๖๒
กระบี่	๖,๑๕๒	๖,๕๒๐	๕,๙๖๕	๕,๓๓๗	๖,๑๗๒	๘,๖๙๑.๕๕	๑๒,๕๑๑
สุราษฎร์ธานี	๑๘,๙๐๒	๑๐,๑๕๒	๑๑,๓๕๖	๑๑,๐๗๑	๙,๕๕๓	๑๕,๙๗๓.๓๕	๑๘,๗๙๐
ชุมพร	๒๐๕	๓๒๕	๒๙๒	๑๔๕	๕๙๕	๕๙๓.๖๐	๘๑๕
นครศรีธรรมราช	๒๕,๖๗๔	๒๒,๗๖๗	๑๕,๐๙๑	๑๙,๒๓๖	๑๖,๙๕๙	๒๕,๕๑๕.๕๐	๓๓,๙๗๑
พัทลุง	๕,๐๓๒	๕,๗๓๓	๕,๕๗๓	๖,๒๕๐	๗,๕๕๓	๑๒,๓๗๘.๖๕	๑๘,๖๕๑
ตรัง	๑๕,๑๐๘	๒๓,๕๗๗	๑๕,๓๘๔	๒๕,๙๕๓	๒๑,๘๕๗	๓๒,๙๕๙.๗๐	๔๘,๐๘๗
สงขลา	๒๕,๕๘๗	๒๖,๗๕๓	๒๐,๕๓๘	๒๒,๗๕๒	๒๕,๑๐๐	๓๖,๕๐๖.๗๐	๔๑,๕๘๑
สตูล	๑๑,๖๘๘	๑๕,๕๕๕	๑,๖๕๕	๑,๖๖๖	๑,๘๑๕	๓,๐๐๙.๕๐	๕,๓๙๘
ยะลา	๙,๒๖๘	๑๑,๙๒๑	๑๐,๐๗๖	๙,๕๕๗	๑๕,๖๗๑	๑๖,๙๐๐.๘๐	๒๕,๘๑๕
ปัตตานี	๕,๗๓๑	๗,๕๐๙	๕,๙๙๙	๘,๒๕๒	๙,๓๖๒	๙,๓๓๐.๖๕	๑๕,๗๑๐
นราธิวาส	๒๐,๐๐๐	๒๕,๕๗๕	๑๙,๕๕๘	๙,๕๕๓	๑๘,๙๑๒	๒๓,๐๕๗.๒๕	๓๐,๖๓๐
รวม	๑๕๖,๙๑๓	๑๕๘,๗๑๖	๑๒๕,๕๕๒	๑๓๗,๑๑๐	๑๕๐,๕๓๖	๒๐๑,๘๙๖.๖๕	๒๗๕.๗๘๕

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ

ตารางที่ ๕

แสดงเนื้อที่สวนยางพาราที่ขายหรือเช่ารายจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๒๑

หน่วย: ไร่

จังหวัด	๒๕๑๐	๒๕๑๑	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
จันทบุรี	-	๑๘.๓๓	๕๑๗.๓๔	๘๑๔.๗๔	๗๕๖.๐๖	๓๑๔.๑๖	๒๔๕.๗๘	๓๘๓.๙๙	๔๐๘.๘๕	๒๖๐.๗๕	๖๑๑.๗๐	๕๐๐.๗๐
ตราด	-	๕๘.๗๘	๒๔๕.๘๑	๒๖๖.๕๑	๕๕๒.๗๕	๓๒๕.๗๖	๔๘๑.๐๒	๕๕๑.๔๑	๑๐๘๕.๘๐	๘๕๒.๖๐	๘๓๗.๑๕	๑๕๗.๘๐
ระยอง	-	๓๓.๓๓	๒๗๘.๓๒	๗๒๔.๘๓	๑๐๑๗.๗๐	๗๕๔.๘๓	๑๕๒๖.๙๕	๑๒๓๖.๑๑	๑๕๓๔.๕๕	๑๕๘๗.๖๐	๑๑๐๖.๙๐	๓๐๕๖.๐๐
ชลบุรี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นครนายก	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภูเก็ต	-	๑๐๓.๗๓	๑๖๔๒.๕๗	๑๒๐๘.๕๖	๓๗๐.๓๓	๗๕๕.๑๒	๘๘๒.๘๒	๑๗๖๖.๗๕	๓๘๐๔.๕๐	๑๑๒๗.๗๕	๒๖๓๕.๔๐	๑๕๓๕.๙๕
พังงา	๑๐๖.๒๙	๕๕๕.๕๕	๑๒๕๑.๑๒	๑๕๗๕.๕๖	๒๐๐๕.๑๓	๒๒๒๒๖.๑๕	๒๒๕๕๓.๐๓	๓๐๙๖.๘๕	๕๑๕๗.๒๐	๒๐๐๕.๗๐	๒๘๕๕.๘๐	๕๒๖๖.๖๐
ระนอง	-	-	๒๓๕.๙๕	๓.๓๖	๘๕.๕๕	๒๑.๗๓	๓๗.๗๐	๒๗.๘๕	๕๒.๐๕	๕๑.๒๐	-	๓๕.๓๐
กระบี่	-	๑๑๖.๑๙	๔๗๗.๖๗	๘๒๒.๗๓	๑๕๙๗.๗๘	๑๗๕๓.๖๐	๗๕๑.๐๙	๒๒๕๑.๑๕	๑๓๗๖.๓๐	๑๖๕๕.๐๕	๒๘๓๕.๑๕	๕๑๙๖.๒๕
สุราษฎร์ธานี	-	๕๐.๓๐	๑๘๕๒.๕๑	๕๙๙๑.๙๒	๕๙๕๐.๗๐	๓๑๑๐.๒๗	๑๕๖๕.๘๐	๒๗๘๕.๐๖	๕๓๗๕.๒๖	๖๕๓๕.๑๒	๙๕๒๐.๑๗	๑๒๖๕๗.๗๕
ชุมพร	-	-	-	๑๐๗.๙๓	๒๕.๙๐	๕๗.๐๕	๕๕.๗๐	๕.๕๕	-	๓๑๕.๒๐	๑๕๕.๕๕	๑๕๗.๐๐
นครศรีธรรมราช	-	๗๖.๙๕	๒๑๕๐.๕๐	๑๒๑๖๘.๖๕	๕๕๒๗๓.๙๑	๗๕๒๕.๕๕	๕๐๓๕.๘๕	๖๕๘๕.๕๕	๑๑๖๒๘.๗๗	๖๖๐๑.๙๘	๙๕๙๕.๒๘	๑๗๐๙๕.๐๓
พัทลุง	-	๑๗.๕๐	๒๖๕.๐๗	๖๕๐.๙๙	๗๘.๒๙	๕๓๕.๖๘	๘๕๗.๐๗	๑๖๕๓.๕๕	๒๑๕๓.๘๕	๒๕๕๗.๕๕	๒๖๑๗.๑๕	๒๘๖๕.๖๕
ตรัง	-	๕๑๕.๐๓	๑๐๓๘.๕๘	๑๒๕๗.๘๖	๒๑๙๐.๕๖	๒๒๒๕๖.๓๗	๒๐๐๕.๙๗	๓๐๓๒.๘๑	๕๕๘๗.๑๓	๕๗๓๗.๗๐	๗๕๓๖.๕๕	๑๒๑๒๐๒๗.๒๐
สงขลา	-	๕๑๘.๐๑	๑๗๑๑.๗๐	๕๖๐๕.๐๐	๕๑๕๗.๘๑	๕๙๘๓.๒๐	๓๕๕๕.๘๐	๕๐๕๖.๕๙	๕๕๖๕.๑๒	๑๒๕๕๑.๘๕	๑๘๒๘๑.๓๕	๑๙๕๓๓.๓๗
สตูล	-	๗๕.๖๓	๕๑๒.๖๕	๖๕๐.๒๐	๕๓๘.๑๐	๓๖๕.๓๒	๒๕๓.๕๕	๒๘๖.๖๕	๕๗๘.๖๕	๕๐๕.๓๐	๑๑๘๐.๐๘	๑๖๕.๐๖๙
ยะลา	๕๒๑.๖๕	๗๓๓.๙๕	๑๑๖๓.๑๕	๑๕๖๑.๕๒	๑๖๘๕.๗๐	๒๗๕๐.๒๕	๑๓๕๕.๕๙	๒๑๕๗.๐๒	๕๕๗๑.๒๕	๕๘๕๐.๙๕	๘๐๘๐.๒๒	๖๕๗๕.๐๐
ปัตตานี	-	๓๕๑.๐๒	๑๒๖๓.๕๐	๑๕๓๑.๖๐	๑๑๕๖.๕๕	๑๒๒๖.๕๒	๑๕๐๘.๙๗	๒๐๕๕.๙๗	๒๕๓๕.๕๖	๒๗๑๑.๒๐	๒๓๒๘.๕๕	๒๙๑๑.๒๕
นราธิวาส	๑๒.๗๕	๘๕๕.๙๖	๒๑๗๕.๓๓	๓๐๕๒.๕๐	๕๓๐๘.๒๑	๕๕๓๕.๖๕	๓๕๖๑.๓๗	๕๗๖๗.๘๓	๖๐๐๗.๒๐	๙๓๐๓.๗๕	๘๖๒๙.๐๒	๑๑๕๕๕.๕๘
รวม	๕๕๐.๖๙	๓๙๐๓.๐๙	๑๖๗๗๕.๕๕	๓๗๒๗๒.๗๗	๑๖๖๓๖๖.๘๖	๓๕๕๒๒๕.๙๙	๒๖๐๗๓.๐๗	๓๖๖๕๕.๙๗	๕๕๖๕๓.๘๐	๕๕๑๑๐.๙๕	๗๕๕๒๕.๘๙	๑๐๓๕๕๕.๘๒

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพฯ

ผลของการที่รัฐบาลให้เงินสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนยางพันธุ์ดีแทนต้นยางเก่า ย่อมเกิดผลดีทั้งทางราชการและเจ้าของสวนยาง เป็นการเพิ่มผลผลิตให้ประเทศ ก่อให้เกิดรายได้ประชาชาติมากขึ้น เพราะยางส่งเป็นสินค้าออกเพื่อทำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศ จึงก่อให้เกิดผลดีแก่รัฐบาลในทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชากรมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นการยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชากรให้สูงขึ้น และเป็นประโยชน์ในแง่พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ผลดีที่ชาวสวนยางได้รับคือ ชาวสวนยางมีรายได้เพิ่มขึ้น ทำให้ฐานะของผู้ปลูกและผู้ริดยางมั่นคงขึ้น เนื่องจากชาวสวนยางเหล่านี้มีงานทำ สำหรับผลดีที่ทางราชการได้รับนั้น พอสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มรายได้ประชาชาติ เมื่อได้มีการปรับปรุงสวนยางเป็นสวนยางพันธุ์ดีหมดแล้ว ผลผลิตน้ำยางที่ได้ย่อมเพิ่มขึ้น เท่ากับเป็นการลดต้นทุนการผลิต แม้ว่าราคายางจะคงที่ แต่รายได้ของชาวสวนยางก็เพิ่มขึ้น ย่อมจะเป็นผลให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นด้วย
๒. เพิ่มรายได้จากภาษีอากรให้แก่รัฐบาล ผลผลิตยางเกือบทั้งหมดเป็นสินค้าออกที่ประเทศไทยส่งออกไปขายต่างประเทศ จึงทำให้ประเทศไทยได้รับเงินตราต่างประเทศมากขึ้น และในเวลาเดียวกันรัฐบาลก็ได้รับรายได้จากภาษีอากร เพิ่มขึ้นด้วยการเก็บภาษีจากการส่งยางออกนอกราชอาณาจักร
๓. รักษาเสถียรภาพและ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือ รัฐบาลให้เงินสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนยางพันธุ์ดีแก่ชาวสวนยาง ทำให้ชาวสวนยางมีเงินทุนเพียงพอที่จะทำสวนยางต่อไปได้ ถ้าหากว่าราคายางลดต่ำลง แต่จำนวนผลผลิตยางที่ได้รับจากยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น (ทั้งที่ใช้เนื้อที่ปลูกและแรงงานเท่าเดิม) เศรษฐกิจของประเทศก็คงอยู่ในระดับเท่าเดิมหรืออาจดีขึ้นก็ได้ แต่ถ้าเป็นสวนยางเก่า เมื่อราคายางตกต่ำย่อมทำให้ชาวสวนยางมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำรงชีพ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศตกต่ำไปด้วย

๔. ป้องกันและกำจัดการทำไร่เลื่อนลอย สวนยางเก่ามีต้นยางซึ่งเสื่อมคุณภาพเนื่องจากภัยธรรมชาติและต้นยางแก่ให้ให้น้ำยางน้อย ถ้าหากรัฐบาลไม่ช่วยเหลือให้เงินสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี เจ้าของสวนยางจำเป็นต้องทำการปลูกใหม่ด้วยการบุกเบิกจับจองพื้นที่ใหม่ โดยการเผาป่าเพื่อทำไร่เลื่อนลอย ซึ่งเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

ผลดีที่เจ้าของสวนยางได้รับมีดังนี้

๑. มีรายได้เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างยางพื้นเมืองและยางพันธุ์ดีที่ปลูกแทนแล้ว ผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยมากกว่า ๔๐๐% ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของชาวสวนยางดีขึ้น

๒. ทำให้ไม่เกิดภาวะหนี้สินแก่ชาวสวนยาง การทำสวนยางจำเป็นต้องใช้เงินทุนเกี่ยวกับการดำเนินการปลูกยาง เมื่อรัฐบาลให้ความช่วยเหลือเงินสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนเพียงเล็กน้อย ชาวสวนยางก็สามารถดำเนินการปลูกแทนได้ทันทีที่ต้องการ โดยไม่ต้องกู้ยืมเงินทุนจากแหล่งอื่น ๆ

๓. ทำให้ชาวสวนยางมีอาชีพเพิ่มขึ้น การปลูกยางนั้นจำเป็นต้องโค่นต้นยางเก่าเสียก่อนและผลิตผลพลอยได้ เช่น กิ่งยางเล็ก ๆ หรือต้นยางที่เสียหายใช้ประโยชน์ไม่ได้ ผู้รับจ้างทำการโค่นล้มต้นยางจะนำไปทำเป็นฟืนหรือเผาเป็นถ่านขาย จึงเกิดอาชีพการเผาถ่านขึ้น นอกจากนี้สวนยางที่ปลูกแทนจำเป็นต้องใช้ยางพันธุ์ดีเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดมีอาชีพในการขยายพันธุ์ยางเพื่อจำหน่ายเพิ่มขึ้นด้วย

๔. ทำให้ชาวสวนยางมีความรู้ที่ถูกต้องในการใช้ที่ดินให้เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตยางดีขึ้น ชาวสวนยางเกิดรายได้เพิ่มขึ้น

๓.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกแทน

ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกแทนแยกได้เป็น ๒ ด้าน คือ ปัญหาทางตรงและปัญหาทางอ้อม สำหรับปัญหาทางตรงนั้น สิ่งแวดล้อมหรือธรรมชาติเป็นตัวทำให้การปลูกแทนไม่ ได้ผลเต็มที่หรืออาจจะเรียกว่า เป็นตัวการที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อการปลูกแทนโดยตรง นับตั้งแต่การเริ่มเพาะปลูก การดูแลรักษาจนกระทั่งถึงการกรีดยาง ส่วนปัญหาทางอ้อมไม่ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปลูกแทนโดยตรง หากมนุษย์ไม่กระทำขึ้น แต่เป็นผลทางอ้อม ที่ทำให้การปลูกแทนนั้นไม่ได้ผลเท่าที่ควรหรือไม่มีประสิทธิภาพในการผลิต ไม่มีการพัฒนาให้ การผลิตและผลผลิตเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ปัญหานี้ได้แก่ชาวสวนยางมีความรู้บ้าง เป็นต้น

ก. ปัญหาทางตรง มีดังนี้คือ

๑. เกิดจากลักษณะภูมิประเทศและพื้นที่ในแต่ละท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ปัญหาพื้นที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการปลูกแทน เพราะพื้นที่แต่ละแห่งย่อมไม่เหมือนกัน บางแห่งเป็น

ที่ลุ่ม บางแห่งภายใต้พื้นดินเป็นหินตาล เมื่อชาวสวนยางได้รับเงินสงเคราะห์และปลูกแทนต้นยางในพื้นที่ที่หินตาลนั้น จึงเป็นเหตุให้ต้นยางแคระแกรนไม่เจริญเติบโตตามที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้กำหนดไว้ ทำให้ชาวสวนยางถูกตัดเงินสงเคราะห์ไป ดังนั้น ในกรณีเช่นนี้จึงควรจะมีการสำรวจดินก่อนที่จะให้ออมดีสงเคราะห์สวนยางเหล่านั้น

๒. เกิดจากลักษณะภูมิอากาศที่แตกต่างกัน พืชทุกชนิดจะเจริญเติบโตได้ดีหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับฤดูกาลในแต่ละปีเป็นสำคัญ หากฤดูกาลปีใดที่มีอุณหภูมิเฉลี่ย 27°C ต้นยางก็จะเจริญเติบโตได้ดี หากปีใดเกิดความแห้งแล้งเป็นเวลานานต้นยางก็มักจะตาย เพราะที่ต้นยางที่ปลูกกันมักขึ้นอยู่กับไหล่เขา จะใช้การชลประทานก็ไม่สามารถทำได้ จึงควรแก้ไขปัญหานี้ด้วยการส่งเสริมให้ชาวสวนยางใช้พันธุ์ยางดีดตา ซึ่งขณะนี้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้เนื่องจากว่าชาวสวนยางยังไม่มี ความชำนาญในด้านนี้เพียงพอ ดังนั้นเจ้าพนักงานส่งเสริมของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจึงควรนำพันธุ์ดีดตาแล้วไปให้ชาวสวนยางปลูกแทนและสอนวิธีการดีดตาให้แก่ชาวสวนยางด้วย

๓. แมลงและโรคพืช ศัตรูของพืชทุกชนิดคือแมลงและโรคที่เกิดจากเชื้อรา พวกแมลงที่ทำลายต้นยางอ่อนได้แก่มดและเพลี้ยชนิดที่คอยเจาะใบพืช ทำให้ต้นยางตายหรือเกิดการเสียหาย โรคที่มักจะเกิดขึ้นกับต้นยางก็มี โรคขาว โรครากแดง โรคสีชมพู โรคหน้ายาง(รอยกรีด)เน่า โรคชนิดหลังนี้เกิดจากมนุษย์ที่ไม่มีฝีมือในการกรีดยาง ทำให้ลำต้นยางมีน้ำขังอยู่เกิดเชื้อราขึ้น ทำความเสียหายต่อการผลิตน้ำยางมาก ควรแก้ไขที่ผู้กรีดยางและแนะนำวิธีการกรีดยางที่ถูกต้องให้แก่ผู้กรีดยางด้วย

๔. คุณภาพดินและการใช้ปุ๋ย ที่ดินบางแห่งมีคุณค่าของธาตุที่พืชต้องการไม่เหมือนกัน ส่วนยางบางสวนมีดินที่เป็นกรดมาก ประกอบกับการใส่ปุ๋ยให้แก่ที่ดินนั้นใช้ปุ๋ยไม่ถูกต้องกับความต้องการคุณค่าของดินแห่งนั้น ๆ จึงทำให้เสียผลประโยชน์ในการใช้ปุ๋ย และเพิ่มคุณภาพที่เสื่อมของที่ดินนั้นมากขึ้น

๕. ปริมาณน้ำฝนและความถี่ของวันที่มีฝนตก ความเจริญเติบโตของยางขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนและความถี่ของวันที่มีฝนตกมาก หากระยะเวลาของวันที่มีฝนตกมีจำนวนไม่แน่นอนและมีความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศสูงเกินไป จะทำให้เกิดโรคใบร่วงแก่ต้นยางได้ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นอุปสรรคในการปลูกแทน และควรดำเนินการป้องกันด้วยการพ่นยา เพื่อทำลายเชื้อราไม่ให้เจริญเติบโตต่อไปอีกได้

ข. ปัญหาทางอ้อม มีดังนี้คือ

๑. ตัวกสิกรหรือชาวสวนยางเอง เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นปัญหาในเรื่องของการปลูกแทน เพราะว่า ชาวสวนยางบางคน มีความรู้น้อยและมีความโลภ เมื่อรับเงินสงเคราะห์ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางไปแล้ว ไม่ดำเนินการปลูกยางแทนที่ถูกต้องตามหลักการที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้แนะนำไว้ มักจะดำเนินการแบบตามสะดวกโดยการซุกหลุมแล้วฝังต้นยางกลบดินใช้เท้าเหยียบดินโคนต้น แล้วปล่อยให้ยางขึ้นตามยถากรรม หรือบางรายก็มีการนำปุ๋ยที่ได้จากการสงเคราะห์ไปขายให้แก่ชาวสวนยางด้วยกันเอง ทำให้ต้นยางเจริญเติบโตไม่เต็มที่เท่าที่กำหนดไว้ จึงถูกระงับการสงเคราะห์ปลูกแทนไป ดังนั้น เจ้าหน้าที่พนักงานส่งเสริมจึงควรหมั่นทำการตรวจควบคุม แนะนำและให้สิ่งจูงใจแก่ผู้ปฏิบัติการปลูกแทนที่ดีและถูกต้อง

๒. แรงงาน การปลูกยางจำเป็นต้องใช้แรงงานทางด้าน การปราบวัชพืช การถากถาง การใส่ปุ๋ย การซุกหลุม แต่เมื่อถึงฤดูกาลทำนา แรงงานเหล่านี้จึงมักกลับไปทำนา ทำให้แรงงานทำสวนยางขาดแคลน ประกอบกับค่าครองชีพทางภาคใต้สูงกว่าภาคอื่นของประเทศ จึงมักมีการเรียกร้องค่าแรงให้สูงขึ้นอยู่เสมอ ซึ่งเป็นผลกระทบกระเทือนต่อเจ้าของสวนยางเป็นอย่างมาก

สำหรับแรงงานด้านการกรีดยางยังขาดแคลนกรรมกรกรีดยางที่มีฝีมืออยู่มาก ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของสวนยาง กรรมกรกรีดยางที่อาศัยอยู่กับเจ้าของสวนยางมักจะเบิกเงินหรือเครื่องอุปโภคบริโภคล่วงหน้าจากเจ้าของสวนก่อน โดยให้เจ้าของสวนหักคืนเมื่อกรีดยางได้แล้ว เมื่อราคายางดีมักจ่ายเงินให้กรรมกรกรีดยางยิ้มก่อนได้ แต่ในสภาพที่ราคายางตกต่ำ เจ้าของสวนยางไม่กล้าที่จะให้ความช่วยเหลือล่วงหน้า เพราะกรรมกรเหล่านี้มักจะหันไปประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าอยู่เสมอ ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตลดลง^๑

^๑ จากการสอบถามจากเจ้าหน้าที่สำรวจภาวะเศรษฐกิจของชาวสวนยางในปี ๒๕๒๒ ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.

๓. โจรผู้ร้ายคอยก่อวินาศกรรม เนื่องจากบริเวณที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ของไทยตั้งอยู่ในภาคใต้ จึงเกิดปัญหาเรื่องผู้ก่อการร้าย และอีกประการหนึ่งคือเกิดจากการที่กรรมกรเรียกร้องค่าแรงสูงขึ้น เมื่อเจ้าของสวนยางไม่ยอมทำตามก็มักคอยก่อวินาศกรรม ความสงบเจ้าของสวนด้วยวิธีการถยนต์ยางทั้ง หรือมีการเรียกค่าคุ้มครอง จึงทำให้ชาวสวนยางได้รับความเดือดร้อน

๔. ขาดถนนหนทางและการคมนาคมติดต่อที่ดี จึงทำให้ชาวสวนหรือความรู้ที่เกี่ยวกับยางแพร่ไปยังชาวสวนยางได้ช้า

๕. เงินทุน การปลูกแทนยางเพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนในการผลิต ทำให้สามารถขายแข่งขันกับยางสังเคราะห์ได้ การปลูกยางแทนในอัตราปีละ ๗๐,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ ไร่ เท่าที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนับว่ายังไม่ทันกับความต้องการ ปัจจุบันปลูกแทนได้เพียงร้อยละ ๑๐ ของเนื้อที่สวนยางทั้งหมดเท่านั้น จึงทำให้ต้องกำหนดโครงการเร่งรัดการปลูกแทนขึ้นมา จำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการปลูกแทนเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการปลูกแทนขึ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย